

३

उप् 10. p. A. उपयामि, उपये (संहतौ) coacervare. Cf. उम्प्, डिप्, डिम्प्, डिम्भ्, उम्भ्, दिम्प्, दिम्भ्.

उम्प् 10. p. A. (scribitur उप्; gr. 110^a.) id.

उम्भ् 10. p. (scribitur उब्, gr. 110^a.) i. q. टिप्.

c. क्रि imitari. RAGH. 4.17.: तम् ... कर्तुर् विउम्बया-
मास न पुनः प्राप्य तच्छ्रयम्; 13.29.; BHAR. 1.21.

उम्भ् 10. p. A. i. q. उप् (scribitur उभ्, gr. 110^a.)

डिएउम् m. tympanum parvum. HIT. 58.21.

1. **डिप्** 4. 6. 10. p. डिप्यामि, डिपामि, उपयामि (क्रेपे x.
तुदि v.) conjicere, mittere; v. टिप्.

2. **डिप्** 10. A. (संहतौ) coacervare; v. उप्.

डिम्प् 10. A. (scribitur डिप्, gr. 110^a.) id; v. उप्.

डिम्भ् 10. p. (क्रेपे x. नोदे v.; scribitur डिब्, gr. 110^a.)
conjecere, mittere; v. टिप्.

डिम् 10. p. A. (सङ्घाते x. सङ्घे v.; scribitur डिम्,
gr. 110^a.) coacervare; v. उप्.

डिम्भ m. pullus, catulus.

टी 1. et 4. A. उये, ऊये volare.

c. **उत्** 4. A. उद्गोये (gr. 61.) evolare, alis se levare.
HIT. 38.11.: उद्गोयमानः काको वृक्षम् आवृष्टः.

डीन n. (r. ऊ s. न) volatus.

उम्भ् 10. A. (सङ्घाते x. सङ्घे v.; scribitur उम्, gr.
110^a.) coacervare; v. उप्.

४

ठक्का f. tympanum magnum.

ठाल m. id.

टैक् 1. A. v. टौक्.

ए

De radicibus, quae apud grammaticos a linguali nasali ए incipiunt v. gr. 109.

त

त v. तत्, gr. 267.

तंस् 1. et 10. p. (अलङ्कारे x. मलङ्कृतौ v.; scribitur तस्,
gr. 110^a.) ornare; v. अवतंस्. (Boruss. vet. teisint
honorare, teisi honor.)

तक् 1. p. (सहनहासयोः x. सहने हासे v.) sustinere,
perferre; ridere.

तक् 1. et 5. p. 1) frangere, dissecare, findere. MAH. 3.

1585.: शैरैत् ततक्षाते परस्परम्; 4. 1883.: अन्यो-
न्यन् ततक्षुर् इषुभिः 2) in dial. Vēd. facere, fabri-
cari. RIGV. 32. 2.: त्वष्टा 'स्मै वन्नं स्वर्यन् ततक्
«Tvashtris ei telum laude dignum paravit»; 20. 2.;

52.7.; 61.6.; 111.1. (Lith. taszau dolo, ascio;
russ. tesatj dolare; polon. cies'la faber lignarius, v. sq.;
lat. tig-num, cf. Pott. I. 270.; boruss. vet. tikint facere,
tikinnimai facimus, teikusna creatio, creatura; gr. TEK,
τίκτω, τέκνον, τεύχω.)

तक्कन् m. (r. तक् s. अन्) faber lignarius, v. तक्.

1. **तङ्क्** 1. A. (जतौ x. scribitur तक्, gr. 110^a.) ire. (V.
टिक् et cf. heb. teicheamh «a going, passage», to-
chamhaim «I march», tochar «a causeway, pavement»,
toichim «going, departing»; lith. tekū curro, tākas se-
mita, tekūnas cursor; slav. tekū curro.)